

קופסת שימורים

במסגרת החממה עבדתי, יחד עם שותפתי, אשת הרדיו איילת טריאסט, על "קופסת שימורים" – הסכת לילדים שעוסק בבעלי חיים בסכנת הכחדה ובמאמצים לשימורם.

באחרית הדבר לספר "הזדמנות אחרונה לראות" כתבו הסופר דאגלס אדמס והזואולוג מארק קארוורדיין כי "אנחנו משליכים כעת מעל פני כוכב הלכת שלנו למעלה מאלף מינים שונים של בעלי חיים וצמחים מדי שנה" והדגישו: "בלי בעלי החיים יהיה העולם מקום דל יותר, קודר יותר ובודד יותר". הספר פורסם ב-1990, ומאז – על אף שהמודעות לנושא גדלה ונרשמו לא מעט הצלחות – המגמה הכללית ממשיכה. אנו מצויים בעיצומו של אירוע ההכחדה השישי, הראשון שהוא מעשה ידי אדם. אין ספק ששאלת ההכחדה והשימור אקטואלית, חשובה ובווערת.

ילדים נמשכים לבעלי חיים, לסיפורים מותחים, ולמאמצים הרואיים. עם כל האימה שמעורר אירוע ההכחדה הנוכחי, העיסוק בשימור בעלי החיים בסכנת הכחדה מספק סיפורים מעוררי השראה על מדענים ומדעניות שפועלים כנגד כוחות חזקים מהם, ובכל זאת מצליחים. בתוך עידן של משבר סביבתי גלובלי מורכב, הכחדה היא איום שקל להבין, וכל סיפור הצלחה יכול לתת לנו כוח ולעודד אותנו להילחם על הסביבה כולה.

האפשרות להציג סיפורים שבמרכזם עומדת בכל פעם דמות אחת – חיה מתוקה כמו הפנדה, מסתורית כמו סומית איילון, מעוררת חמלה כמו הקקפו, או מפתיעה כמו העגולשון שחור-גחון – עוזרת לתקשר נושאים מורכבים גם לקהל צעיר. לצד זאת, הדיון בשימור מאפשר להציע "סוף טוב" בלב שלם, בלי לשקר – להצביע על הצלחות, לספק סוף אופטימי ותקווה ממשית.

* * *

העניין בשימור מינים מלווה אותי שנים – עוד מילדותי, בחדר מלא בפוסטרים של פנדות אדומות, עטלפים זהובים ויונים ורודות ובספרים של ג'ראלד דארל. את החלום להיות חוקרת פנדות בסין לא זכיתי להגשים, אבל ככותבת להסכת הפופולרי "היסטוריה לילדים" הקדשתי כמה פרקים לשימור מינים ושמירה על הטבע (על [חיות שנכחדו מהעולם](#), על [ג'ראלד דארל](#), ועל [שמירת טבע בישראל](#)). חממת ון ליר למדע ויצירה אפשרה לי להקדיש זמן ומאמץ ליצירת הסכת שלם בנושא, שיהיו בו מדענית נלהבת, דוב פנדה מדבר, מכשירים מצפצפים ומתפוצצים, הרבה הומור ואקשן והרבה מידע. יש לנו רשימה ארוכה של נושאים ושל חיות שבהן נרצה לעסוק, ואחרי שהקלטנו פרק פיילוט אנחנו ממשיכות לעבוד על העונה הראשונה כולה.